

U IME NARODA

APELACIONI SUD CRNE GORE, u vijeću sastavljenom od sudija Milivoja Katnića, kao predsjednika vijeća, Milića Međedovića i Radmile Mijušković, kao članova vijeća, uz učešće službenika suda Slobodanke Vojvodić, kao zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženih **Šoć Dragana i Šoć Dušana**, zbog krivičnog djela ~~zlopotreba službenog položaja~~ iz čl. 416 st. 4 u vezi st. 2 i 1 Krivičnog zakona (Kz-a), odlučujući po žalbi Vrhovnog državnog tužilaštva – Odjeljenja za suzbijanje organizovanog kriminala, korupcije, terorizma i ratnih zločina izjavljene na presudu Višeg suda u Podgorici Ks.br.6/08 od 17.03.2009. godine, nakon javne sjednice održane dana 17.03.2009. godine u prisustvu branioca optuženih adv. Mitra Mugoše iz Podgorice, a nakon tajnog vijećanja i glasanja istog dana, donio je

P R E S U D U

~~Odlučujući po žalbi~~ žalba Vrhovnog državnog tužilaštva CG – Odjeljenja za suzbijanje organizovanog kriminala, korupcije, terorizma i ratnih zločina i presuda Višeg suda u Podgorici, Ks.br.6/08 od 17.03.2009. godine, ~~ostaje na snazi~~

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Višeg suda u Podgorici Ks.br. 6/08 od 17.03.2009. godine na osnovu čl. 363 st. 1 i 3 Zakonika o krivičnom postupku (ZKP), ~~optuženi Šoć Dragan i Šoć Dušan, oslobođeni su od optužbe kojom je predstavljeno da su izvršili krivično djelo – zlopotreba službenog položaja iz čl. 416 st. 4 u vezi st. 2 i 1 KZ, činjenično opisano u izreci te presude.~~

Istom presudom odlučeno je da troškovi krivičnog postupka kao i nužni izdaci optuženih i nužni izdaci i nagrada branioca optuženih padaju na teret budžetskih sredstava suda.

Protiv te presude u zakonskom roku žalbu je izjavilo Vrhovno državno tužilaštvo – Odjeljenje za suzbijanje organizovanog kriminala, korupcije, terorizma i ratnih zločina zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i povrede krivičnog zakonika s predlogom da Apelacioni sud CG uvaži žalbu i prvostepenu presudu ukinu i predmet vrati na ponovno suđenje.

Branilac optuženih podnio je odgovor na žalbu tužioca s predlogom da se žalba državnog tužioca odbije kao neosnovana i prvostepena presuda potvrdi.

Vrhovno državno tužilaštvo CG u smislu čl. 382 st. 1 ZKP, dostavilo je ovom sudu podnesak Ktž.br.260/09 od 16.06.2009. godine s predlogom sa se uvaži žalba Specijalnog tužioca.

Na sjednici vijeća branilac optuženih ostao je u svemu pri navodima iz odgovora na žalbu i predlogu iz odgovora.

Po razmatranju pobijane presude žalbe, odgovora na žalbu i svih spisa predmeta pazeći po služenoj dužnosti na povrede zakona iz čl. 388 st. 1 ZKP, Apelacioni sud CG je utvrdio:

- Žalba nije osnovana.

U postupku donošenja prvostepene presude kao ni u samoj presudi nijesu učinjene bitne povrede odredaba krivičnog postupka na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti niti pak one na koje se ukazuje žalbom državnog tužioca jer su o svim odlučnim činjenicama u pobijanoj presudi dati jasni i valjani razlozi koji su međusobno saglasni i saglasni utvrđenim činjenicama u postupku, pri čemu je prvostepeni sud s jednakom pažnjom ispitivao i utvrđivao kako činjenice koje terete optužene, tako i one koje im idu u korist.

Nije u pravu državni tužilac kada u žalbi ističe da je činjenično stanje pogrešno i nepotpuno utvrđeno. Naprotiv, prvostepeni sud je na osnovu izvedenih dokaza i nakon njihove pravilne ocjene kao i pravilne ocjene odbrane optuženih, izveo pravilan zaključak da u postupku nije dokazano da su optuženi izvršili krivično djelo koje im se stavlja na teret pa ih je sledstveno tome na osnovu čl. 363 st. 1 t. 3 ZKP-a, pravilno oslobodio od optužbe.

Naime, svi dokazi izvedeni na glavnom pretresu ukazuju da su optuženi postupajući po aktu Ministarstva trgovine RCG br. 02-483/05 od 24.04.2001. godine preduzeli sve aktivnosti na rješavanju ravnopravnog statusa radnika »Astre« Zagreb PJ u Podgorici, na jedan od zakonom propisanih načina. Od ukupno 18 radnika optuženi su za njih dvanaest radnopravni status regulisali isplatom 24 lična dohotka kao jednim od zakonom predviđenih načina za regulisanje radnopravnog statusa, koji način (dakle, isplatu 24 lična dohotka) su ponudili preostalim radnicima koji takvu ponudu nijesu prihvatili. U tom pravcu je svjedočenje oštećenih Zogović Mileva i Čeranić Sonje sa glavnog pretresa, čije iskaze je prvostepeni sud sa razlogom prihvatio pravilno nalazeći da nijesu dovedeni u sumnju nijednim izvedenim dokazom na pretresu, a po nalaženju ovog suda ni žalbenim navodima državnog tužioca. Naime, svjedok Zogović Mileva potvrđuje činjenicu da su joj nuđena 24 lična dohotka ali da to ona nije prihvatila, dok svjedok Čeranić Sonja takođe potvrđuje činjenicu ne da je samo njoj već i svim radnicima među kojima su i oštećeni ponuđena 24 lična dohotka što su oni i odbili. Stoga kada se ovi iskazi oštećenih dovedu u vezu sa pismenim dokazima izvedenim na glavnom pretresu sa svjedočenjem Asima Telačevića, u spornom periodu podpredsjednika Vlade i Rama Bralića u spornom periodu Ministra trgovine na osnovu kojih proizilazi da ukoliko od strane lica (u konkretnom slučaju optuženih) koja su preuzeli poslovne prostore u kojima su poslovale firme iz bivših republika SFRJ, ne bi bila ispunjena obaveza po aktu Ministarstva trgovine RCG od 24.04.2001. godine, da bi im bila oduzeta data saglasnost za preuzimanje prostora odnosno prostor bi se oduzimao jer je radno tijelo Ministarstva trgovine vršilo kontrolu sprovođenja, izvodi se jedino moguć i pravilan zaključak do kojeg je došao i prvostepeni sud da nije dokazano da su optuženi izvršili krivično djelo koje im je optužba stavila na teret. Saglasno prednjem, prvostepeni sud s razlogom nije prihvatio iskaze svjedoka Bulatović Milanke, Gazivoda Nikole i Lukovac Rajke da im od strane optuženih nije nuđen ni posao ni 24 lična dohotka, osnovano nalazeći da nemaju utemeljenja u izvedenim dokazima, sa kojih razloga se pokazuju kao neosnovana isticanja državnog tužioca u žalbi da iskazi ovih svjedoka nijesu bili predmet ocjene prvostepenog suda.

O svemu navedenom, prvostepeni sud je u pobijanoj presudi dao jasne i uvjerljive razloge koje i ovaj sud u cjelosti prihvata i na iste upućuje žalitelja, jer ti razlozi pružaju odgovore na sve navode žalbe.